

bijlage

Onderzoek Landelijke Aanpak Adreskwaliteit en woonfraude

Bijlagenummer	2
Datum	30 oktober 2020

In opdracht van het ministerie zijn de mogelijkheden om de Landelijke Aanpak Adreskwaliteit (LAA) toe te passen op de bestrijding van woonfraude verkend. De LAA-methodiek is gebaseerd op data-gedreven en risicogericht onderzoek op grond van de Basisregistratie Personen (BRP). Binnen de aanpak voeren gemeenten adresonderzoeken uit op basis van LAA-signalen indien twijfel bestaat over de correctheid van deze gegevens. Tevens biedt LAA een platform dat dient ter uitwisseling van kennis en kunde tussen betrokken partijen.

Er zijn verschillende kennissessies gehouden met partners, zoals gemeenten, de VNG, woningcorporaties en landelijke uitvoeringsorganisaties (Belastingdienst, SVB en politie). In deze sessies is gekeken naar woonproblematiek bij gemeenten, bestaande aanpakken en de toepassingsmogelijkheden van LAA. Daarnaast is een potentiële meting uitgevoerd, om een inschatting te maken van het aantal potentiële gevallen dat door een vermoeden van woonfraude in aanmerking komt voor adresonderzoek.

Uit de sessies blijkt dat de betrokken partijen veel mogelijkheden zien. Ook wordt erkend dat voor een effectieve oplossing samenwerking nodig is. De elementen van LAA – data-gedreven en risicogericht onderzoek en een kennisdelingsplatform – hebben in beginsel ook meerwaarde voor de aanpak van woonfraude. Indien een gemeente of woningcorporatie een signaal ontvangt dat mogelijk sprake is van woonfraude, kan een onderzoek worden uitgevoerd. De inzet van LAA is wel beperkt tot waar woonfraude overlapt met adreskwaliteit in de Basisregistratie Personen. Dat maakt dat bijvoorbeeld illegale onderhuur moeilijk is op te sporen, omdat dit juist niet in de BRP zichtbaar wordt. Woonfraude kent echter veel verschijningsvormen. Voor elke verschijningsvorm is in beginsel een aparte set aan selectiecriteria nodig. Het opstellen hiervan is een arbeidsintensief proces.

Voor de potentiële meting zijn twee specifieke sets aan selectiecriteria geformuleerd, die mogelijk op illegale onderhuur wijzen, als vorm van woonfraude. De meting levert op grond van deze specifieke en afgebakende sets enkele honderden resultaten op, die voor gemeenten bruikbaar lijken te zijn. Dit wijst uit dat de inzet van LAA winst kan opleveren voor de aanpak van woonfraude. Uit de meting blijkt echter wel dat woonfraude grote regionale verschillen kent: meer dan de helft van de gevonden gevallen is gelegen in de G4. Lokale partijen werken zelf al aan data-gedreven aanpakken, met lokale signalen. Deze bestaande aanpakken kunnen mogelijk worden aangescherpt door ze te koppelen aan signalen op landelijke basis.